

161 Het Sliedrecht dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Overdiep

As recreasiegebied was "Overdiep" tegeover Baanhoek voor ons aarg van bedoi. We wisse toe nog niks van recreasie, we gonge d'r gewoon naer toe. We gonge nie allêên rechtover Baanhoek, mor ok meer naer bovene, zeg mor tot 't Bosseplaetje en naer d'n aandere kant tot bij Dordt azze we naer 't Huis te Merwede gonge. Dat was indertijd 'n grôôt bouwwaark en 'n echte bezienswaardighaaid. Ampassant deeje we dan ok nog effe 'n deurmide gebroke bak aan, die an de Paopendrechse kant op 'n krib lag.

Gantel

Beneeje de brug was t'r 'n hêêl mooie gantel die vanaf de revier deurliep tot in 't Wantij. An de revierkant was 't gêên ope verbinding, mor d'r zat 'n dam in en op of in dien dam zat 'n "rol". 's Zondassmiddas as 't mooi weer was kon 't daer ontaerd druk zijn. Ok al omdat 'r veul Dordtenaere- Schaepekoppe zôgezeed- kwamme. Ze maakte dan 'n rondjie 't Wantij op en over de revier weer trug of andersom, afhankelijk van hoe 't tij was.

De vloed en d'n eb wazze in 't Wantij 'n flink pôôsie laeter dan in de revier. Azzie 't dan wat handig inpikte, kò-je je mit de strôôm mee laete drijve en hoefde je bekant niet te roeie. Zô ongeveer tegeover d'n Tollesteegt was 'n griendjie dat deurliep tot 't plaetje tegeover 't Kaarkerak. Net beneeje die griend begon 'n gantel, waer-ie mit de vloed in kon vaere. Die gantel sting dwars op de revier en ging dus de polder in, tot dat-ie naer beneejene afboog, richting spoorlijn dus.

Griendachtig

Nou hê 'k wel 's geleze dat Crayestein zô ongeveer tegeover de Uitbraaiding hêt gelege, mor ik weet dat zô net nog niet. Die gantel kwam naomelijk uit in 'n ietewat griendachtig gebied en daer lagge reste van fonderinge, die goed te zien wazze. Onze grôôte leermêêster en kenner van "overdiep" Gerrit van der Wiel zee aaltijd dat die nog van Crayestein wazze. Zô zie je mor weer, dat mense die 't wete kenne ok nog wel 's van mêening verschille. Wat 'r ok vroeger gewist is, wij konne daer deur de griende en polders banjere en schobberdebonke en nie te vergete, braemeplukke, aerepel en taarf leze.

In de zeumer van '45 hebbe we d'r nog 's gekampeerd, vlak naest de spoorlijn. Op 'n aevend kwam Jan de Landgraef bij ons om 'n bietjie woter vraege. Hij liep toe, as ik 't goed onthouwe hêt mit z'n hêêd en z'n hand in 't verband, omdat-ie vlak nae de bevrijding een moterongeluk had gehad. Daer wazze wij as klaaine jonges van belang grôôs mee, dà kè-je begriipe. Niet op dat ongeluk, mor omdat zômaor Jan de Landgraef bij ons in de tent kwam.

Brug kepot

In d'n oorlog gonge me overdiep ok leze; gêên boeke, mor zôas gezeed aerepel en taarf. De eerste tijd mosse me dan nog overgezet worde omdat de brug kepot was. Toe die weer mit anderande stukke gemaakt was, liepe we d'r gwoon over, want de pliesie keer nievers naer. We gonge dan stappend van biels naer biels richting Wantij waer de polders wazze. Hêêl d'n dag leze en 's aeves weer trug. De boteramme smaakte as taorties veraal omdat de stroop d'r hêêlemael ingetrokke was. As we

dorst hadde gonge we 'n bietjie waoter vraege bij de van Woezikke. Dat huis sting bove op de lijn. Zôas gezeed klepperde we 's aeves weer trug over de bielze, zingend van "Blonde Mientjie hêt 'n hart van prikkeldraed" en de versies die we over de Engelse zender hadde gehoord.

Zô zou ik over dat Overdiep nog wel 'n hortie deur kenne gaon, mor ik stop met de herinnering an die snikhêete daege, zwaarvend deur de griende en de polders mit allêen 't gezoem van de meezike, daoze, bedaarvers en zô meer en dat in 'n netuur zô uitbundig en gevarrieerd, dat we d'r as jonges soms stil van wiere. Mit 'n bietjie 't haaim, mor toch ook dankbaor dat ik dat meegemaakt hêt stop ik d'r nou mor mee.

Hartelijk dank aan de inzender, die as oud Baonhoeker van tijd tot tijd weer 's 'n stuksie mit herinneringe instuurt.